

Bajki
bobra Julka

Cześć!

Chciałem się z Tobą przywitać i powiedzieć, że bardzo się cieszę, że mogę Cię poznać. Mam na imię Julek i...

Jestem bobrem. **A Ty jak masz na imię?**

Masz piękne imię! Wiesz, tak sobie myślę, że skoro już się poznaliśmy, nadszedł czas, abym zabrał Cię do wspaniałej krainy i opowiedział swoje przygody. Jesteś gotowy?

Zatem usiądź sobie wygodnie, możesz też zamknąć najpierw prawe oczko, potem lewe i zaczynamy...

Każdy z nas jest wspaniały

Moja historia zaczęła się w fabryce. To właśnie tam straciłem jednego ząbka. Kiedy zorientowałem się, że go nie mam rozejrzałem się dookoła. W fabryce były też inne bobry, jednak wszystkie wyglądały tak samo pięknie. Miały lśniące, błyszczące futerko, zawadiacki ogonek, a co najważniejsze... Wszystkie ząbki! Tylko ja, bóbr Julek - wyglądałem inaczej. Zrobiło mi się bardzo smutno.

W oczkach pojawiły mi się łezki, zacząłem cichutko płakać. Kiedy łezki moczyły moje futerko, spojrzałem w stronę dużego okna. Zobaczyłem, jak białe płatki śniegu delikatnie kołyszę wiatr. Przykleiłem nosek do szyby – pewnie też tak czasami robisz. I poczułem wtedy, że nadchodzi magiczny czas świąt, na który tak bardzo czekałem! Zdradzę Ci w sekrecie, tylko obiecaj, że to będzie taka nasza tajemnica, dobrze?

Moim marzeniem było odnaleźć przed świętami Krainę Dobro Bobro! Słyszałeś o takiej krainie? Jest to magiczne miejsce, gdzie bobry pomagają czynić dobro. Pomyślałem, że mimo braku ząbka chcę spełnić swoje marzenie i tam dotrzeć! Bo spełnianie marzeń to coś wyjątkowego i nigdy nie można o tym zapominać. Dlatego przybiłem piątkę wszystkim w fabryce, krzyknąłem: pa pa! I wyruszyłem w dłuuuugą drogę...

Podczas podróży mijalem wysokie szczyty ośnieżonych gór, rwące rzeczki z zamarznętym brzegiem – pamiętaj! Nigdy nie można wchodzić na taki cienki lód – to jest bardzo niebezpieczne.

Tup, tup – tuptałem dalej!

Otaczały mnie drzewa, których gałęzie pokryła gruba warstwa śniegu. Czasami dałem nura do jeziora – my bobry jesteśmy świetnymi pływakami! Jednak często łapką zastaniałem swoją buzię, żeby nikt nie widział, że nie mam jednego zęba...

W oddali migotały różnokolorowe światełka! Zastanawiałem się czy to już widać Krainę Dobro Bobro? Bo po drodze nie widziałem żadnego drogowskazu...

I nagle tuż przy moich łapkach pojawił się chłopiec na sankach. Miał długi szalik z frędzelkami i kolorową, wełnianą czapkę, spod której wystawały wspaniałe, kręcone włosy. Przypominały śrubki! Nie mogłem się napatrzeć! Pierwszy raz widziałem takie piękne loczki! Z tego wszystkiego zapomniałem zastonić buzię, żeby chłopiec nie zauważył, że nie mam ząbka... A kiedy chciałem to zrobić – było już za późno...

Chłopiec wstał z sanek i powiedział: Ooooo! Też nie masz jednego zęba! Tak jak ja! Zobacz! I szeroko się uśmiechnął. Nie mogłem uwierzyć! On też nie miał jednego zębka! Tak jak ja! Zaczęliśmy się śmiać i rzucać śnieżkami! Na pożegnanie chłopiec mnie przytulił i powiedział, że jestem wyjątkowym bobrem... Nie wiedziałem, dlaczego tak mówi, ale też nie myślałem o tym zbyt długo, bo nagle zobaczyłem dużą tablicę z napisem:

Kraina Dobro Bobro

Nie mogłem uwierzyć! Spełniło się moje marzenie! A w dodatku znowu zaczął padać śnieg, który tak bardzo lubię.

Zacząłem się rozglądać, przecierałem oczka ze zdumienia... Wiesz co zobaczyłem? Każda osoba w Krainie Dobro Bobro wyglądała inaczej! Pan w sklepie miał na nosie duże okulary. Policzki dziewczynki, która z tatą niosła choinkę zdobity malutkie piegi. W parku biegały pieski – jeden był bardzo duży i cały czarny, drugi malutki w biało brązowe łatki. Wszyscy byli zupełnie różni, jednak każdy się do mnie uśmiechał i wtedy zrozumiałem!

Wszyscy jesteśmy wspaniali właśnie dlatego, że się od siebie różnimy!

Ja też jestem wspaniały – bez mojego jednego zęba! I Ty też jesteś wspaniały! Nigdy o tym nie zapominaj! I uśmiechaj się szeroko! Obiecujesz?

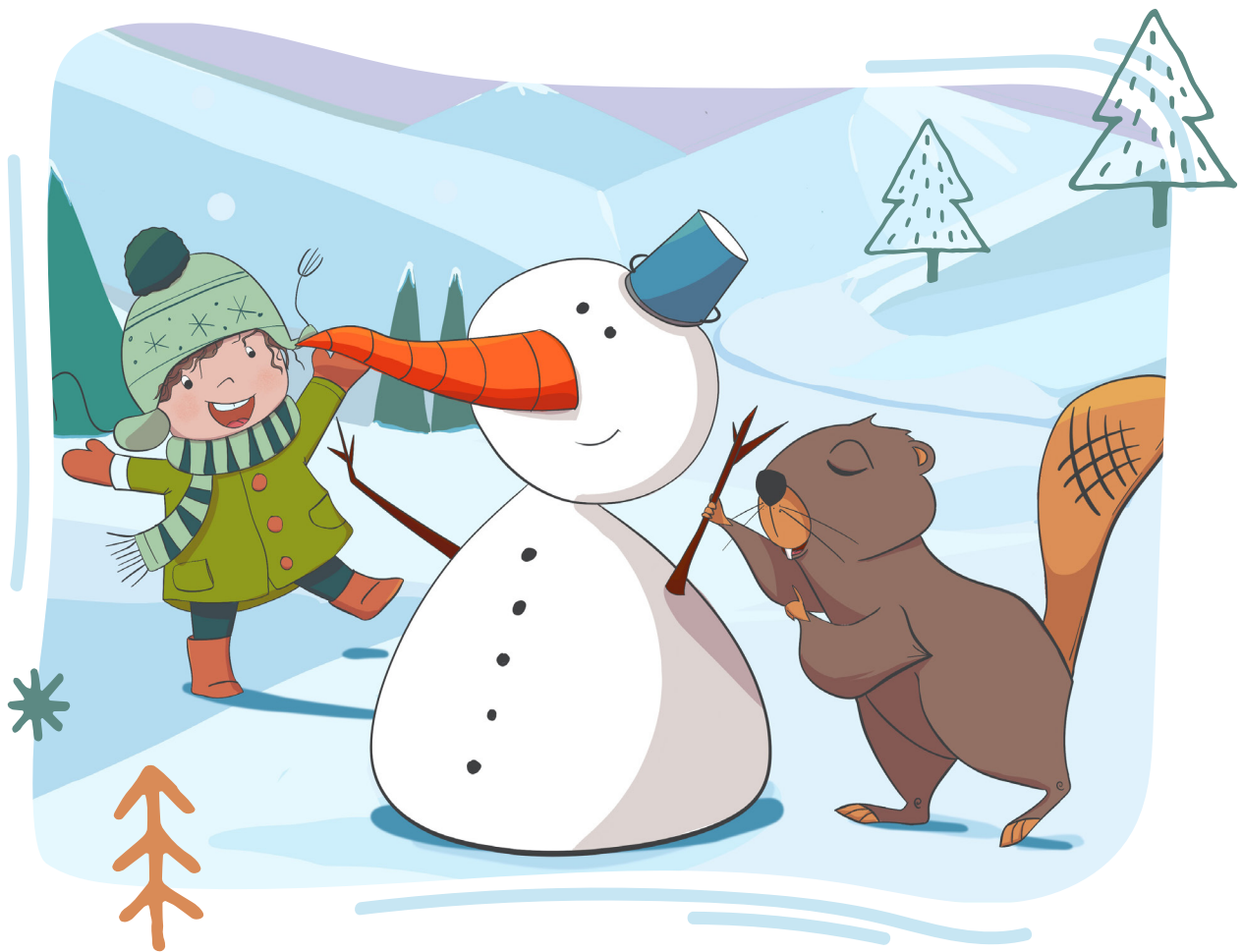
Dziel się Dobrem

Dzień dobry!

Obudziłem się wczoraj wczesnie rano, zjadłem pyszne śniadanko – bo z pustym brzuszkiem nie można wychodzić z domku. I wybrałem się na długi spacer po Krainie Dobro Bobro, w której ludzie sobie pomagają! To był wspaniały dzień pełen przygód i dobra... Hmm...Brzmi tajemniczo? Zaraz Ci wszystko opowiem... Jesteś gotowy?

Na mojej mapie pierwsze miejsce zajmował park! Lubisz bawić się w parku? Potupałem tam radośnie i już z daleka słyszałem śmiech dzieci! Jedne biegały po śnieżnych zaspach. Inne kładły się na śniegu i machały rękami i nogami. W ten sposób na śniegu pojawiał się wzór orła. Próbowaleś tak kiedyś? Jednak w oddali zobaczyłem dziewczynkę, która lepiała bałwana. Nigdy nie lepiłem bałwana, więc postanowiłem podejść bliżej i zapytać, czy mogę dołączyć do zabawy. Bardzo się ucieszyłem, kiedy się zgodziła i szybko powiedziałem dziękuję! “Dziękuję” to magiczne słowo, które trzeba powiedzieć, kiedy ktoś zrobi dla Ciebie coś dobrego!

Nasz bałwanek miał oczka z kamyczków, nosek z marchewki, a kapelusz z wiaderka. Kiedy szukaliśmy patyków, aby trzymał miotłkę dziewczynka powiedziała, że kiedy ma się z kim bawić od razu zabawa staje się fajniejsza! Jednak nagle zrobiła smutną minkę i dodała, że bardzo nie lubi, kiedy mama prosi ją, aby posprzątała swoje zabawki w domu! A czy Ty lubisz sprzątać zabawki? Mam dla Ciebie pewną magiczną wskazówkę, która bardzo spodobała się dziewczynce! Kiedy nadejdzie moment na sprząkanie zabawek wyobraź sobie, że każda z nich jest skarbem, a pudełko, do którego je wrzucasz to tajemnicza skrzynia. Kiedy wszystkie zabawki będą w tajemniczej skrzyni, Twoja mama na pewno się uśmiechnie, a Ty będziesz miał bardzo cenny skarb!

Skarb? Zdziwiła się dziewczynka, której policzki były całe rumiane od świeżego powietrza. Tak! Zabawki to prawdziwy skarb! Ponieważ musisz wiedzieć, że jest wiele dzieci, które nie mają tak wielu zabawek a bardzo by chciały. Zatem swoim skarbem możesz się z nimi podzielić! Wystarczy, że odłożysz zabawki, którymi się dawno nie bawiłaś i wspólnie z rodzicami podarujesz je komuś, kto ich potrzebuje. Właśnie w ten sposób podzielisz się dobrem.

- Julku, a jak jeszcze mogę się dzielić dobrem? Zapytała dziewczynka.

Podrapałem się chwilkę za uszkiem i odpowiedziałem:

- Zbliżają się święta! Wspólnie z rodzicami możesz upiec pierniczki, które udekorujecie różnokolorowym, słodkim lukrem! Zróbcie z nich małe prezenty – prosto z serca i podarujcie tym, których kochacie! Takie prezenty są najwspanialsze!

Zapytaj babcię lub dziadzia czy nie potrzebują Twoich małych rączek do pomocy! Może wspólnie ulepicie uszka? To będzie cudowna zabawa połączona z dzieleniem się dobrem!

Możesz również pomóc mamie i tacie w ubieraniu choinki! Na pewno będą bardzo szczęśliwi a choinka, na której razem powiesicie bombki i łańcuchy będzie najpiękniejsza!

Każdego dnia możesz dzielić się dobrem

Czasami wystarczy przytulić kogoś kto jest smutny lub uśmiechnąć się do osoby, która ma kwaśną minę. Takie małe gesty mają wielką, magiczną moc! Dziewczynka pełna energii postanowiła, że teraz każdego dnia będzie próbowała dzielić się dobrem! A Ty?

Dbaj o Naturę

W Krainie Dobro Bobro wszyscy odliczają dni do świąt. W powietrzu unosi się zapach świątecznych przysmaków – mmmm będą smakowite! Pierniczki czekają, aby podarować je osobie, którą się kocha, a choinki zaczynają mrugać jedna do drugiej kolorowymi światłkami. Dzyń! Dzyń! Dzwonią dzwonki saneczek, a ludzie dzielą się dobrem, z tymi którzy go potrzebują! Mimo, że JA nie mam jednego ząbka to mam, duże serduszko i pomyślałem, że to najwyższy czas na stworzenie świątecznych kartek i wysłanie ich do moich przyjaciół! Chcę, żeby wiedzieli, że o nich pamiętam! Ty też możesz wysłać takie pocztówki. Wystarczy, że weźmiesz kartkę, kredki, flamastry i narysujesz świąteczny rysunek. Ja narysowałem bałwanka, którego ulepiłem ze śniegu. Jego brzusek zrobiłem z waty – może też spróbujesz? Kiedy kartka była gotowa wpisałem adres: PO - LA - NA NAD RZE - CZKĄ! Bo to właśnie tam bobry... Kilka tygodni temu przydarzyła im się straszna przygoda. Muszę Ci ją opowiedzieć...

Każdego dnia moi przyjaciele pływali w rzece – organizowali zawody, kto pierwszy przepłynie na drugi brzeg. Lubili też zabawę w chowanego – podwodny las jest pełen kryjówek! Byli szczęśliwi, bo zbudowali tamę i wszystkie zwierzątka radośnie witali w swoich progach! Żyli w zgodzie z naturą, która jest ich domem! Te beztrudne chwile zostały nagle przerwane! Wydarzyło się coś, czego nikt się nie spodziewał! Coś bardzo złego! Do lasu zaczęli przychodzić ludzie i wyrzucać śmieci! Rybki pływające w rzece zaczęły chorować, hasanie po polanie nie było możliwe – wszędzie leżały plastikowe butelki i puszki! Moi przyjaciele bardzo się martwili!

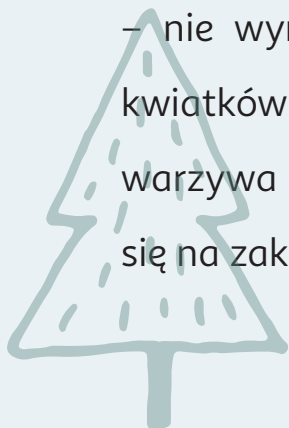
Ptaszki zamiast śpiewać radosne piosenki schowały się w gniazdku, drzewa szumiały zmartwione:

Niikt nie dba o przyrodę! Nawet słońko przestało wysyłać swoje promienie na polanę.

Zwierzęta bały się, że będą musiały opuścić swój dom. Jednak dobro zwyciężyło! Polanę odwiedziły dzieci wraz ze swoimi rodzicami i wspólnie posprzątały wszystkie śmieci! W ten sposób podzielili się dobrem z moimi przyjaciółmi! Ptaszki znowu zaczęły śpiewać, promienie słońca oświetlać łąkę pełną kwiatów, a bobry znowu mogły bawić się w rzece!

Teraz nadeszły chłodne dni, większość zwierząt zapadła w zimowy sen i obudzi się dopiero na wiosnę. Jednak są zwierzątka, którym możesz pomóc! Wspólnie z rodzicami zbuduj karmnik dla ptaszków, do którego wsypiecie ziarenka słonecznika, aby miały co jeść. Ale to nie wszystko...

Czy wiesz, że nawet będąc w swoim domku możesz dbać o naturę? Po każdym myciu ząbków dokładnie zakręć wodę. Dbaj o swoje książeczki – nie wrywaj i targaj kartek. Kiedy jesteś na spacerze nie zrywaj kwiatków – pozwól im pięknie rosnąć! Zjadaj ze smakiem wszystkie warzywa i owoce, aby nie trzeba było ich wyrzucać. A kiedy wybierasz się na zakupy z rodzicami zabierz ze sobą reklamówkę!

Właśnie tak możesz dzielić się dobrem z naturą! Dzięki temu będziesz mógł podziwiać śpiew ptaków podczas spacerów, wiosną patrzeć, jak na drzewach wyrastają małe listki a jesienią zbierać kasztany i żołędzie! To jak, spróbujesz?

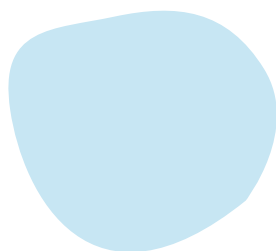

Odkryj swoją Super Moc!

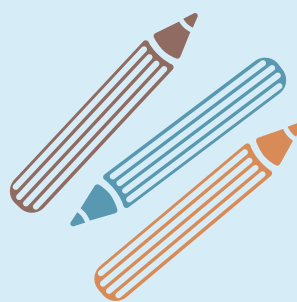
Czy wiesz, że masz w sobie super moc? Każde dziecko ją posiada! Ja również! Ale musiałem ją odkryć. Jeszcze jakiś czas temu sam nie znałem swojej super mocy. Było mi przykro, kiedy w fabryce straciłem jednego ząbka i nie wyglądam, jak inni bobry. Jednak spotkałem wspaniałe osoby, dzięki którym zrozumiałem, że każdy z nas jest wyjątkowy i każdy może dzielić się dobrem. Bo w Krainie Dobro Bobro, w której mieszkam bobry pomagają ludziom czynić dobro. Wiele osób mówi: Z Julkiem Bobrem dziel się dobrem! I właśnie to jest moja super moc! A teraz zabieram Cię na wyprawę, podczas której odkryjemy Twoją super moc!

Hej ho! Wyruszamy!

Zaśpiewasz mi swoją ulubioną piosenkę? Może o zimie? Bardzo chciałbym posłuchać! Hmmmm jeszcze nigdy nie słyszałem, aby ktoś tak pięknie śpiewał! Być może to jest Twoja super moc! Tak się zastęchałem, że nawet nie zwróciłem uwagi, że dotarliśmy do naszego pierwszego przystanku!

Staaacja kredki! Lubisz rysować? Ja uwielbiam!

Nie tak dawno narysowałem kartkę świąteczną dla moich przyjaciół bobrów, którzy mieszkają na polanie nad rzeczką. Podczas rysowania jedna z kredek złamała się, przez co bałwanek miał krzywy nosek. Chciałem potargać cały rysunek, ale pomyślałem, że bałwanek z krzywym noskiem jest wyjątkowy! Kiedy czasami coś nam nie wychodzi – nie można się poddawać. Gdybym się poddał nigdy nie dotarłbym do Krainy Dobro Bobro i nie poznałbym Ciebie! Mojego przyjaciela!

Kolorowe kredki pozwalają narysować wszystko o czym tylko pomyślisz! Może narysować bobra – takiego jak ja, bez jednego ząbka. Następnie wyciąć go nożyczkami, nakleić na dole patyczek i wspólnie z rodzicami urządzić w domu mały teatr! Być może to jest Twoja super moc! Tik – tak, tik – tak! Czy też słyszysz zegar? Chyba musimy ruszać dalej! Jestem bardzo ciekaw, czy znasz jakiś wierszyk? Opowiesz mi go? Wtedy nasza podróż szybciej minie... Zamieniam się w słuch! <chwila przerwy, aby dziecko mogło powiedzieć wierszyk>! Jaki piękny wierszyk! Bardzo Ci dziękuję! Czy wiedziałeś, że opowiadanie wierszyków, to Twoja super moc? Brawooooo!

A teraz zamknij oczka! Czy widzisz to co ja? Mnóstwo klocków! Czyżby to była nasza kolejna stacja podczas podróży? Czas z Tobą mija mi tak szybko! Spróbuję zbudować z tych klocków wieżę! Taką wysoką do samego nieba! Trzymaj za mnie kciuki! Jeden klocek, drugi klocek, trzeci klocek, piąty, ósmy i dziesiąty! Traaaaaaaach! O nie! Moja wieża runęła! Hmm... Chyba muszę spróbować kolejny raz! Będę próbował tak długo aż moja wieża będzie wyższa ode mnie! To nic, że teraz mi się nie udało! Będę wytrwały! Zapewne Ty już umiesz budować z klocków – bardzo się cieszę! Bo może wspaniałe budowle, które z nich tworzysz to Twoja super moc!

Zastanawiasz się, kiedy nasza podróż się skończy? Mam dla Ciebie dobrą wiadomość! To podróż bez końca, ponieważ każdego dnia możesz odkryć swoją super moc! Pamiętaj tylko aby nie bać się próbować nowych rzeczy i być wytrwałym!

A ja zawsze będę Ci kibicował!
Bo na tym polega przyjaźń.

